

Prejudiciële vragen

- 1 ° Moeten de artikelen 56 en 58 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans de artikelen 63 en 65 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat het liquiditeitsnadeel dat voortvloeit uit de omstandigheid dat op dividenden die aan verlieslatende niet-ingezeten vennootschappen worden uitgekeerd, een bronheffing wordt toegepast, terwijl over het bedrag van de dividenden die verlieslatende ingezeten vennootschappen ontvangen, pas belasting wordt geheven in het boekjaar waarin zij eventueel weer winstgevend worden, op zichzelf een verschil in behandeling vormt dat als een beperking van het vrije kapitaalverkeer kan worden aangemerkt?
- 2 ° Kan de in de vorige vraag vermelde eventuele beperking van het vrije kapitaalverkeer in het licht van de vereisten die voortvloeien uit de artikelen 56 en 58 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans de artikelen 63 en 65 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, worden geacht te zijn gerechtvaardigd door de noodzaak om een doelmatige invordering van de belastingen te waarborgen, aangezien niet-ingezeten vennootschappen niet onder toezicht staan van de Franse belastingautoriteiten, dan wel door de noodzaak om de verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te handhaven?
- 3 ° Indien toepassing van de betwiste bronheffing vanuit de optiek van het vrije kapitaalverkeer in beginsel toelaatbaar kan worden geacht:
 - staan die bepalingen eraan in de weg dat aan de bron belasting wordt ingehouden op dividenden die door een ingezeten vennootschap aan een in een andere lidstaat gevestigde verlieslatende vennootschap worden uitgekeerd, wanneer deze laatste haar activiteiten beëindigt en niet opnieuw winstgevend wordt, terwijl een ingezeten vennootschap in een dergelijke situatie over de dividenden feitelijk geen belasting verschuldigd is?
 - moeten die bepalingen aldus worden uitgelegd dat wanneer sprake is van belastingregels die dividenden verschillend behandelen naargelang zij aan ingezetenen dan wel aan niet-ingezetenen worden uitgekeerd, de daadwerkelijke belastingdruk voor elk van hen in verband met die dividenden moet worden vergeleken, zodat een beperking van het vrije kapitaalverkeer die eruit voortvloeit dat deze regels enkel niet-ingezetenen de mogelijkheid ontzeggen rechtstreeks met de inning als zodanig van de dividenden verband houdende kosten af te trekken, zou kunnen worden geacht haar rechtvaardiging te vinden in het tariefverschil tussen de gemeenschappelijke belasting die ingezetenen in een later boekjaar wordt opgelegd en de bronbelasting die op de aan niet-ingezetenen uitgekeerde dividenden wordt ingehouden, wanneer dit verschil, wat het bedrag van de betaalde belasting betreft, het verschil in belastinggrondslag compenseert?

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op
12 oktober 2017 — Henri Pouvin en Marie Dijoux, echtgenote van Pouvin / Electricité de France
(EDF)**

(Zaak C-590/17)

(2017/C 437/24)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Henri Pouvin en Marie Dijoux, echtgenote van Pouvin

Verwerende partij: Electricité de France (EDF)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 2 van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat een onderneming als EDF, wanneer zij aan een werknemer een hypothecair krediet verstrekt dat valt onder het stelsel ter bevordering van het eigen woningbezit, waarvoor alleen personeelsleden van de onderneming in aanmerking komen, handelt als verkoper?

- 2) Moet artikel 2 van de voornoemde richtlijn aldus worden uitgelegd dat een onderneming als EDF, wanneer zij een dergelijk hypothecair krediet verstrekt aan de echtgenoot of echtgenote van een werknemer, die geen personeelslid van die onderneming is maar hoofdelijk aansprakelijke medekredietnemer, handelt als verkoper?
- 3) Moet artikel 2 van de voornoemde richtlijn aldus worden uitgelegd dat de werknemer van een onderneming als EDF die bij deze onderneming een dergelijk hypothecair krediet aangaat, handelt als consument?
- 4) Moet artikel 2 van de voornoemde richtlijn aldus worden uitgelegd dat de echtgenoot of echtgenote van deze werknemer, die hetzelfde krediet aangaat, niet in de hoedanigheid van werknemer maar van hoofdelijk aansprakelijke medekredietnemer, handelt als consument?

⁽¹⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op
16 oktober 2017 — Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL / MJA, als curator
van eBizcuss.com (eBizcuss)**

(Zaak C-595/17)

(2017/C 437/25)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Verwerende partij: MJA, als curator van eBizcuss.com (eBizcuss)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 23 van verordening nr. 44/2001 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter bij wie een vordering tot schadevergoeding aanhangig is gemaakt door een wederverkoper tegen zijn leverancier op grond van artikel 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, een forumkeuzebeding mag toepassen dat is opgenomen in de overeenkomst tussen de partijen?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 23 van verordening nr. 44/2001 dan aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter bij wie een vordering tot schadevergoeding aanhangig is gemaakt door een wederverkoper tegen zijn leverancier op grond van artikel 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, een forumkeuzebeding mag toepassen dat is opgenomen in de overeenkomst tussen de partijen, ook indien dat beding niet uitdrukkelijk verwijst naar geschillen inzake aansprakelijkheid wegens inbreuk op het mededingingsrecht?
- 3) Moet artikel 23 van verordening nr. 44/2001 aldus worden uitgelegd dat de nationale rechter bij wie een vordering tot schadevergoeding aanhangig is gemaakt door een wederverkoper tegen zijn leverancier op grond van artikel 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, een in de overeenkomst tussen de partijen opgenomen forumkeuzebeding buiten toepassing mag laten indien er geen inbreuk op het mededingsrecht is vastgesteld door een nationale of Europese autoriteit?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1).